

37.

Špicar Jaka

Bilštajn in Reberca. Romantična igra v 5. dejanjih. –
[1934 - uprizorjena]. – 56 str.

Z uporabo dr. Ilavnikove povesti spisal Jaka Špicar
Priloga: Špicarjevo pismo gospodu uredniku z dne,
26. 11. 1933. – 1 str.

ID = 10907444

37

Rakopis!

Pilstey in Reberca

Last:

ŠPICAR JAKOB
LJUBLJANA - ČOPOVA 54/II

f
m

Belstarij in Reberca.

Romantična igra v petih dejanjih.

Z uparabo dr. Klavnikove povesti spisal

Jaka Špičar.

Avtorska pravica glede dramatisacije
si pridržuje J. Špičar, ki edini delež
dostojenosti za uprizaritev.

Osebe:

Fran, vitez Reberčan	Blagaj,
Fran } njigova sinova	Ribič
Kristof }	Logan } reberski prodolžinski
Nikolaj, vitez na Bilštanjju	Korac
Manica } njigova oboke	Opljov
Pater Laubert }	Stanj, klapca na Bilštanjju
Juta, njigova nečakinja	Angelica, njigova nečaka
Kaufman, vitez v Podgradju	Jože } Kaufmanova klapca
Pater Anželin, benediktinec v Aspāču	Šime }
Fran Štravs, mestni pisar v Celovcu	Šel iz Velikoveca
Orhtrubilo	Fra vojaka.
Lukej } klapca } na Reberci	Ludvik
Andrej }	Štatec
Merica, kuharica }	Godci.

Godci so: Prvo in četrto dejanje na Reberci.
 Drugo in peto dejanje pri palcu Anželinu.
 Tretje dejanje na Bilštanjju.

Čas: 17. stoletje.

Desno in levo je smatrati od gledalca.

Gros dejanje.

3

Velika lopa na peberskem gradu. Od leve in desne
nata, zodej droje oken, rkozi betera je vidni nebo
in nekaj vrhov dreves. Rkozi okni nije soluce. Skica na strani 13.

1. prizor.

Ochubnik, Blagaj, Ribič, Logan, Korač in Oglyar.

Ochubnik (pijan): Zde je ruka, kaj je raka doljusk, kaj?

Vri: Veur, gospod ochubnik.

Ochubnik: No kraj! Pa nikar ne jezihajte in oparjajte,
da sem vam naložil kaj perca. Se pumeš je!
Po predetu sem, ali ne?

Vri: Res je, gospod ochubnik.

Ochubnik: Bi le gledali, če bi mene ne bilo na peberskem
gradu, - mene je pa vse miloba in dobita -.

Ali bi vas kaj zlel stari Debrčan, če bi mene ne
bilo. - No, je s stari in se se gre, ampak Fran,
provojeni sin, ta. - No rici po vam poro-
dal: Zde je zna vech čas priti iz Rima, le gajte,
da se vse v pedu in meni zaupajte. - Zde je
idite po rojenu, jaz se suoli po rojenu (solilo.)

Vri: Z Bogom gospod ochubnik!

2. prizor

Prijduji huz ochubnika, Lukej

Lukej vrtopi pri neprobitih metih in podluc pogovor, teki, da ga te-
huj ne opozijo.)

Oglyar: Fina kar prax ochubnik. Stari se ni teh, ali Fran, Fran!

Korač: Ko je bil stari mlad je bil se hujše. Fran je pa mlad
in maribej mu se poji po glavi, kar starem ne vč.

Blegoj: Sedaj mi bo ipak gledal na puste, ali pobiram pravilno
nutrinar od ljepcev, ki sojo su puzje moje blago.

Ribič: Kaj pa bom naredil vti in dan poviti pibe v Beli in
Dvari! Kni, mladi gospod je puzajem.

Lopar: Nikoli ne bo dovti dirjaine za pojedline in grutije

Korac: Vti in dan bom korati! Za vrho pot - naj seite kam
more prodkoe.

Ogljar: Kaj naj pa petek in petek kuham oglje za kroje ko-
ranje, da bom se ob praznikih jru, kakor vrag?

Blegoj: Kaj bi se pad vedel, če semu je pomeal mladi gospod
v Rimu.

Lukaj: Mi mari ne ves?

Blegoj: Ne pa si se ti ogel? - Mi mari ves, zakaj je sel gospod
Fran pomeat?

Lukaj: Noli mari, da je sel pomeat. Kralje Friderika je sel spreu.
Gak se pretenuu psetu.

Ribič: Kralje Friderika?

Lopar: K pretenuu psetu?

Ogljar: To je pa preobna pset.

Lukaj: Kaj tudi nisi tim, da je. Tsek dan pisahujemu, da se
pme. Frodeli pmo da se je kralj se misil iz Italije.

Ogljar: Pa, kaj je se delal kralj pri papozu?

Lukaj: Naj jaz vem, tudi tobi naj misloji se pbi; kaj je delal. Kralj
je se.

Blegoj: Pras imas, Lukaj: Kralj je se! Naj nam bo mari!
Čuje se glas poga s pibpa!

Vti (puzuhujr.)

Lukaj: Je je tu.

Podložniku (v skahu mi oprlek): Z Bogom, z Bogom! (belhite.)

Lukcij (se umije): Fleksu se boje, našega gospoda Franca.

3. prizor

Lukcij, Andrej

Andrej (v pismu v kovanici petelinca): Razspravi sem ga potegnil
farovski Zefi, da bo za naslednj gospoda, ho pusti domov.

Lukcij: Potegnil, praviš. Ali ga ni samo dele?

Andrej: Karlonj sem nasledoval. Rekla je da nimam ničesar druge,
dve kauri se ima, te pa nasejo zajca. Naj videm drugikat, je
rekla. Kdošet sem h Grajnaryu, ki mi je bil pritrudil z
nemudobim.

Lukcij: Per misli, da bo postal župan, kadar umije stari Louis.

Andrej: Najj grede sem se vse porabil fajmoševskega petelinca
sem v grad. (Kliče krogli mate.) He, krogli, semle pogly.

4. prizor

Prejšnja, krogli

krogli: Kaj se je, za vseh svetih imen.

Andrej (ji da petelinca): Tu je imeš.

krogli: Si je vzel nekaj kradel. Tje pa ni pa?

Andrej: Kradel, kradel! Ali nisi za se? Stari gospod je dejal, naj grem
h farovski Zefi za leke pribojnik, sem pa šel ...

krogli: Zefi je itak vedno poji, da ji zmanjkuje kure. - Tu nas
je spela pobranu. Tu ljudje pravijo: Vidis ga, da je tuoli v
sistega gredeh, hjer medelj hebur vrabe ni prebirgi, sami
poparji.

Andrej: Bog pomagaj, če se gospoda teko zapove.

krogli: Mi bomo se z njimi med kuhet gredli v rčenem
ogledu. (Gre s petelinom.)

Lukaj: Mojca je zdaj shubi, kaj bo po smrti.

Andrej: Dva imena! Na temu svetni je italje po narobe.

Lukaj: Kehr misli's?

Andrej: Le poglej, recimo, našo gospodo. Tevih me je skraj' xam, da jim slušim. Samr podložnihe odraja ni popati mramor z' ujimi, hedar je jim poljubi. Zadolženi so, da jih ne pveda potihavi in nas z' ujimi pred, hekur quari shojca.

Lukaj: Kaj nas briga! Mi naj bomo boljši, hekur gospoda.

Andrej: Functi si pite, heur imamo se nohej božjeje shaku v rebi, oni je nič. - Shojca pa je upametnejši, heur dobiti pediti hite peči - paj res - z' dobrovoljškimi menishi tek heur prule od shajca.

Lukaj: Ne stici tek shaci na dan - - shenishi so pediti pol' zmagati!

Andrej: Sej pra pama - Tev da me vije itaci v shols, ce bi le slubil, da hej i tem mislim, hej si de si govoril.

Lukaj: Sej za to! Sholci pa nič ne misli!

Andrej: Kevda so res najboljši.

5. prizor

Prejunci, Reberčan, Kristof

Reberčan in Kristof (pizdeta shoji mate.)

Reberčan: Mi nista pila, da je prijatel' gospod Ivan ne domisic, da se tu zabavata, hekur, da se ni zgodilo ničesar. Na del, pristopaca.

Lukaj in Andrej (u pizblonite in hibe shoji mate.)

Reberčan: Pogovore k sprejemur! (Vedideta shoji druge mate.)

6. prizor

Orkestril

Čakubila (dijel' pohab cinast me in pohab river, gausa ga, de
kinej hodi): Ta je pa skraj se boljši, res, res se
mnogo boljši. Toj zmedej parim, duhovine ima
najboljšo pijačo. Nási gospodje so vesički r temu, hje se
dobi najboljša kapljica. (Tohar je nič grede, ho radle
pri najpotnih matih.)

7. prizor.

Reberian Frau, Kristof, Lukej, Andrej.

Lukej (prijazno hinavsko odpu mate in je odmahne, da gospodje
vstopi, za gospodi stopi Andrej. Ho so prišli pri drugi mate, u
prihuli la Frau): Heho sem vesel, da ste se ničur vrni-
li, bili smo že r phabek za vas.

Frau (puzuljivo): Nikar ne čučaj' govčji Lukej, glij rajni, da
dobim kumatu kaj' pohrepcila.

Reberian: Gotor si loicu in jezju, Frau. Mi si primel o faros-
ga, Andrej, kakor sem narčil?

Andrej: Primel, gospod! Se je peče.

Reberian: Fdi in peshbi me pohrebur r kuhinji. Ti Lukej pa
primi največji me vine! - Ves' od čistega voda ozani,
hi smo ga laus potegnili menikom iz hleti pod
Vinogradli. (Andrej in Lukej odide.) Čemu bi
semu ti pili sladko-kapljico, ho se nam se
bolj prilije, tem čuvisi karkam se ho nič ne pr-
zne, saj so nas itek priškrinili.

Frau (je med tem udel za mizo in je udobno steguje r nabru-
jeju): Vendar kuhar dama, človeku je dobro, če
glede zopet damače itene.

Reberian (vde): Fmas prav, pričakovali smo te že nestpno.

Kristof (stopi k Franu): Dolo čas mi je bilo za tebi, Fran.

Fran: Ah, kaj ti, ki tici's redno dunc, hekur star memik! Kene
proglj, ki sem bil za prostu!

Luhaj (pomeu velike ni vna in cete na tasi ter postavi vse skupaj
na mizo. Se pokrasi in odide.)

Kristof (natoci cese.)

Reberian (drigue casr, Franu): Teda, dober danc! Na fooje zbravje,
Fran! (Tic hijs hijs ni izpraznijo cese.)

Fran: To je pritejs, puebur, ce je kapljica iz namontaiske
hleti ni tako za peni.

Ti ce dirje zamujjo, Kristof upet natoci ni natche daji, bedan je hekr
izpraznil cese.)

Reberian: No, pa proej vendar, Fran, hekr si je imel na polovanzin?

Kristof: Proej, proej!

Fran: Hekr sta vendar padoredna, hekur stare klepetavke. Sta bi bile
z menoj, pa bi bila videla!

Reberian: Saj ves, da sem star.

Fran: Smate prav, vic! Heli si pa shibel za polus plet ni kasco,
ce bi rajne ne bilo doma. - Je tudi nekaj medno. (Vije)
Kralj je sel v Stolijs k prostim vctu, se bolj pa redi paroke
s princepinjo Semard, hecjo portugalskega kralja Eduarda.

Reberian: Pa holi ga je se spremljal s Karvikega.

Fran: Spemstva danti! Volberuk Bignad, Fran Kherenbiller,
Kristof Bibracher, Lige imodaks, Viljem Reisperger in
jaz z nesimic tremi obrojnimmi klapani.

Reberian: Je pač posebnica last za te in za nas vic.

Fran: Za me, za me. Le cehajte de proem.

Kristof: No, ni hekr je bilo v Rimu, to me najbolj zanima.

Frau: Predolgo si bilo, če bi hotel ne prepovedati na dolgo ni široko. Znam
 je to, da je bil Friderik 15. rusca kranan za Kralja Lombardije,
 16. rusca je bila parlamentna proha, 19. pa ga je papež karoval
 za cesarja. Bile so velike planosti in vame prcem v tem
 drugje kaj reč. Nadrse pa je bole: Po krananju cesarja smo
 bili poklicani mi cesarjevi spemiferaleci na Angelski most.
 Tam je bil že cesar, njemu na desni je sedela cesarica, na
 levi je papež Nikolaj. Zraven njega sta bila kralj Ladislav
 in vojvoda Albrecht in se cele krunne pajuh velikašev.
 Klicar nam je spročil cesarjevo voljo, da postavenim vje-
 gori spemiferaleci vsi vitezi.

Reberčan: To je pa čast, to je pa čast!

Frau: Saj to je glavno, kar vame prcem predati!

Kristof: Kehr pa ni je to prisilo?

Frau: Po vojvodiščih pccimnijah smo poklenili pred cesarje mi spe-
 jeli udarce z mečem po rami x znamenje, da smo vel-
 sly vitezi. K je udaril mene mi je rebel prčanov:
 Udaram te z mečem za viteza, tebe, vojvoda oicte Franca,
 brata Kristofa in vaše potence.

Kristof: Livel naš cesar!

Reberčan: Tolike časti nisim pričakovali! Na to je piže!
 (Mi krije v praznijo pasu.) He he! Jay Frau Reberčan,
 vitez! (Le take se prisk.) To je nehaj! Sedaj nam pr-
 hajem, vi dobrolski menihi!

Frau: Kers je! Sedaj je vcel upanje, da ugratimo menihom
 naša prostora.

Kristof: K je sedijo mi prajo, da imajo dobaze, da so
 njihove!

Reberian: Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo!

Frau (Christof): Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo!

Reberian: Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo! Tudi jo!

Christof (hoji mi molči).

Reberian: Veliko si videl in slišal, bodi nam pa tudi še kaj
pobeta, če ne bomo gospodi in gospodinjici.

Frau: Kako mislite, oče?

Reberian: Ah, mag! Ne je ni ne je!

Frau: Naj ne je? Ali pa morda morda? Ali kaj želite?

Reberian: Da, ni sudi ne! Ali v tiskah smo že denar - - -

Frau: Tega dobimo!

Reberian: Kamaj sem te mahal, da si se privedel s tebi. Po
rečeno pravočasno zadrženo, pridi nam miho
haj, dohodkov pa tudi nimaš dosti.

Christof: Res je! Vidim, da se vidu bdijo lesje, prider odhar
nam je punle meti - - -

Frau (ostane): Kamaj prideš človek denar, je jarkanje in
tamanje. Eden je denarju, drugi pa materi, beko
malo oboci. (Kodi sem in tje.)

Reberian: Da, Azeta je bila pribne gospodinjice!

Christof: In dobra meti, a prider smo jo spostovali. Pre-
miselnemu dostihet; beko bomo shajali.

Reberian: Gospodinjice potrebuje! Tudi jo, sem je razmislel! -
Ojziti se boš moral, Frau!

Frau: Ojziti, to je lahko peči, a koga?

Reberian: Za to je že preskrbljeno! - Popravaj Bilstani! Saj
je poznas, edino hičko ne Bilstani!

Frau: Kaj čauca, to naj bi prider?

Reberčan: No, mari ne? Bogata bo, saj je njun primumskunji svet
sel. pamentan, — stari Nikolaj te rina pad mi želi
to gozo.

Frau: Stari Nikolaj lahko, ali kaj poroč prva, kaj?

Reberčan: Stari Nikolaj ne bo dolga ppršeral. Kar zunkaje, to
je zgodbi, saj ga poznamo.

Frau: Ni napačne misel. Mledr, lepo debla je, pa tudi jaz misem
kiste mite, da bi me deblite poklanjela mi ker je se
reč: Vitez sem! (Prime blatur je kupico.) Tedaj ne
dohor prico! Zivle chaucica!

Reberčan: Tahr, tahr! } (Ticijp ni pijep.)

Prisilj: Zivle! }

Luhaj (je vobrot Luji je prej, da je stival zeduje beude, pričel je, da
se polje hrup in vedaj ynegovani.): Skilavljivi gospod,
Erni Hanj's Bilstary's čaka, da ga sprejmete.

Reberčan: Komu prav. Naj pride sem.

Luhaj (vohide)

Reberčan (Frau): V par dneh pridemo v Bilstary. K vitezov
se bogato uverito in ~~Reberčan~~^{Karotika} bo žijale, hej zmoemo
mi, peberski vitezi!

8. prizor

Prisilj, Erni Hanj in Luhaj

Hanj (vobrot z Luhajem in je globoko pikeloni): Gospod Niko-
laj me prosijo s tem pismom in se udano pripro-
vo. (Se pismo Reberčan.)

Reberčan: Reci rojemu gospodu da se ne zehvaljujem. Licer pa
preglejmo, hej pise ni čē je treba, da odgovorimo.
(Vohje pismo in čēte poptam) Čestita nam bo

viteštov. - Kje je neki zgodil sebr hitro?

Fran: Pomoli je že znano.

Peterian (Kauzin): Reci gospodu, da se zbratujem mi da pri-
dem v nekej dnevi pri tebi se sami se zbratit
na Bilstauj. Pa princi, da princi, naj' bote gospod
in gospodične Kavica doma.

Kauz: Bom, milobitni gospod.

9. prizor
Dvojica Andrej

Andrej: K' rečeji, princi kuharica. - Jamo, petelin se mi zopredje!

Fran: Andrej, doji klavcem vina, da bodo veseli danesnjega
dne.

Andrej: O, to pa je to, gospod. (vohaje, za se) Kaj se je neki zgodilo,
da je ne zbrat sebr hrota in podarjen? (vohaje.)

Fran: Pridimo k rečeji. (vohaje, Kristof za njim.)

Peterian (Lubej): Taj Kavzin mi vine ni kaj za pral job. (Kavzin)
Tedi je pojubilnjem ali nejdaji v sebi duhel - praltemo.
(vohaje.)

Kauz: Sporoim, milobitni gospod!

10. prizor
Lubej, Kauz

Lubej: Ti, Kauz, ali se ti kaj praja, z kaj pojdijo naši gos.
podi te dni na Bilstauj?

Kauz: Na obiska pri.

Lubej: Nič drugega?

Kauz: In zbratit se ze jebithe, leha pravi stari gospod.

Lubej: Pa mi ve, misliš?

Kauz: Ne bi vedel, čemu se.

Lubej: Ni ti prai nič ne pade v glavo.

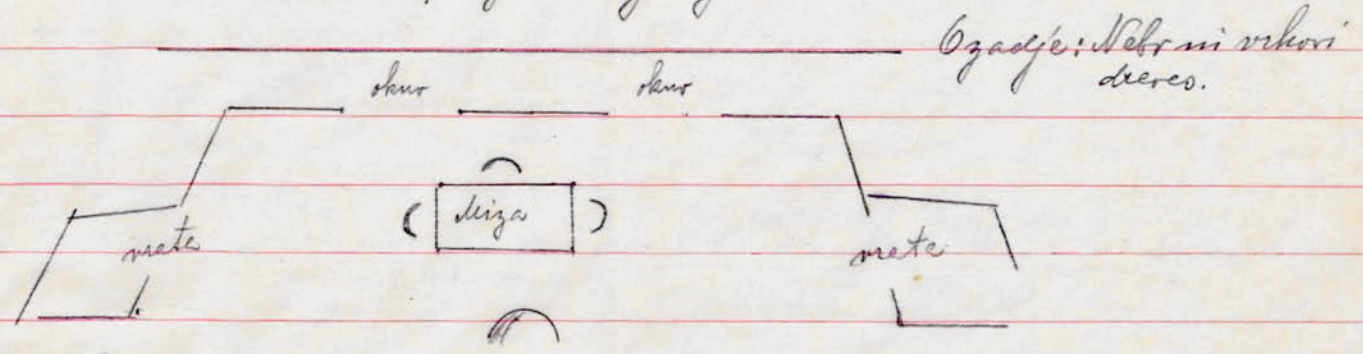
Kavej: Nič.

Lubej: No potem ti pa jaz povem; Lumbot pojdejo za gospo de France našo gospodinjico Haušev.

Kavej: res zindeu ni prestrašen: Našo Haušev?

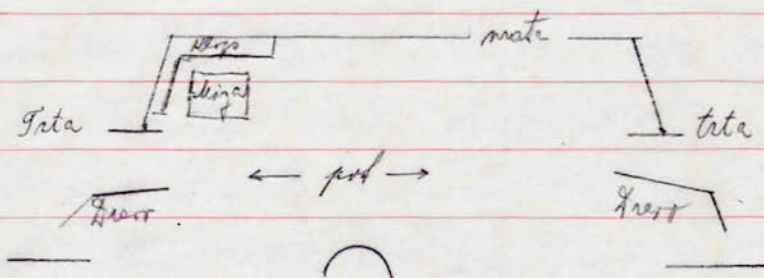
Lubej zlo hitro podle.

Severije za I. dejanje:

Trugo dejanje.

Čez celo ozadje seže lopa, s tisto obrabljena, iz lope vodi ohrad
v hišo. V lope je miza in klopi. Na obeh straneh spredaj
dveje. To je bivališče pobra Anželma, v Spacials.

1. prizor.

Anželma, Hanica in Hanj

Anželma (podi v lopi in sited v knjigi. Nekaj časa je na tih.)

Hanica (podi po poti, spremlje jo Hanj, hi usni na pravi levo pravo
za ribe, ona pristopi k Anželmu): Pozdravljeni, prečastiti.

Anželma (obane in stopi k njej): O, Hanica, pozdravljeni gospodična!

Hanica: Paccite mi Hanica, kaj sem se zmiraj vaše Hanica, ali ne?

Anželma: Zmiraj, zmiraj!

Hanica: Taki prava sem ni nihogar ni mam razum vas (čisti.)

Anželma: Le nihogar jokat! Tu sem k meni sedi, Hanica, ni pr.
meniva se kaj.

Hanica: Pridem kameje, prečastiti, sem na mamu grob.

Anželma: Lepo, lepo! Pa kasneje!

Hanica: Saj dovidite, ne? Nihogar ne bodite hudi na me! Z Bogom.
(Odi.)

Hanj (je tehaj po prihodu svet sloboke in prečastil pravo na tle.
Zdaj se približe Anželmu): Kralju gospod Jezus! (Ču prijeli
robr.) Privedel sem vam par ribic, hi sem jih vjel davi
na ne zgodaj. Vem, da jih obrajtate.

Angelus: Lepa brada, Haney. Ti si pa res dober clovek.

Haney: Kehr si! Zato sem jih pa princel. - Dva je par, de u ne
zlažem, je bil to le malo vjete, de sem jo pohrisal iz grada.
Ali ste videli chaviera? Kar jkha. Zato sem pa prisel z
njo.

Angelus: Kaj pa se je zgodilo?

Haney: Veliko, prečastiti, veliko! Prisel, ^{sem} de nam povem, ker ste star preta,
relec na Biltanju in chavira in betu Lambertu abar, beku
poc. Pomislite, kaj chavira mine nikogar, komur bi lahko
haj povdele in potojile. - Stari gospod je chog in puno, one
Zuta pa jo pilka in zrada, ker je ljubosumne na ritec chav.
peda. Ah, prečastiti, to je kraj in nadloga, de se Bogu
usmili.

Angelus: Se je pa pravna z božji pomočjo, Haney. Se ne obupati!

Haney: Dva imeta, obupal bi clovek in stari gospod je res vnet
je to, de se zame pa se prisel jo to, kaj se spnate.

Angelus: Stari gospod, de je zadovoljen s tem. No, venclar! Nisem
mislil, da jo prisel. Saj je prav!

Haney (sevanjem): Ali pr pni, prečastiti, tudi je to?

Angelus: Kaj bi ne bil! Chavira imam red, beku ^{bi} hile moj obrok,
ritec chavreda iz Podgrade pa je peti moj daljni sorodnik.

Haney: Saj ne chavreda! Ali nam ne pripovedujem v evanem: Re-
beriana, mladega Franc Reberiana. (Je le pretan v puco.)

Angelus: Reberiana? Bog vari nenice!

Haney: Notni stopite prečastiti, de moju beko ne lišiv. Vse nam
netarhu povem, rec! (Je. huc, Angelus je usim.)

2. prizor

Zuta potem chavreda

Juta (quide, pavidus ut stravi ni glecta r smer, hauror je odšla haurica):
 To pa sem sem ju sledil. (Kopi naprej ni glecta me stravi, hauror je
 odšla haurica) Na pokopališču gre! Hauraj pa gotovo la patru.

haufred (quide, opazi Juto, vsiljivo pozdravi): Kaj vi tukaj, gospodična
 Juta? Področje!

Juta: kaj problem, gospod ritez! Kaj je tako, povelite, da sem tu?

haufred: Tako - ker ni drugič vaše naroda, hodite v Spac.

Juta: Hauror pa je tako naroda, da sem quide. Tu vi, gospod ritez?

haufred: Namenu sem la preobretenu. (Kaj me Spacuro haur.)

Juta: Ali si ne biliti lepši ite na quide, ki je tak hauror str?

haufred: Hauric, ali opazite me podir tu sem ni se zelo razni.

Juta (u mu približa): Vidno ste polni purnosti, hi u vam prav lebo
 quide. Hled, lepo gospod si muel biti vrel ni polni quide.

haufred: Je je tako.

Juta: Pa hi ne biliti preba! Lamerate tam v Podrocu, nameru, de hi ni iz
 hledi mleda, vrela quide, hi si vam hauricale jas ni sledla
 quide. O haur ste nepametni gospod ritez.

haufred: Hauric imete prav, gospodična, ali vsem ni pretlam s
 mio ni vrelam - mistim, de fudi mui ne.

Juta: Tako je moje mio haur, pravijo. Lamer quideasur je je haur
 zopeliti - ni glyte, jaz mistim, de je vam quide.

haufred: Tez prav ne muel slediti. Licer je je vam quide
 quide, mogic folj kot mui. Vete, de gospod Nikolaj mui
 grezi z hauric naprotuje - -

Juta (haur): - - in de je hi se te dui quide hauri Fran Reber.
 Eau.

haufred: Sem, mui največji hauricnik, ker sem je probr s hauric
 in mu ozel glen, hi je je Rebericani mui v deb.

poljskemu klostren. O, me je že reur! Zato se mi je zeli
zelo čudno, gospodična, da govorite o neki, ki je mi pr
suja.

Juta: Manfred, ali me ne razumete?

Manfred: Ne, gospodična.

Juta: Torej mi je, odkriti tajne misli ni bupeneye prea do
shajnosti. - Mi, ker je volje v to paznere, moram. Mi
vam imam povedati kaj oinkor ni odkrit, ker mi je na
reu?

Manfred: Prosim, gospodična!

Juta: Lica pa (pomisli) je, ali naj izide, kar misli) nima pomena,
da bi vam poredorode, se sami nimate ni bekeje čutre,
se ne vidite, hanc hite pa je pa moje misli, - - -
Manfred, ali res niste se nihalar opazila, da vam je
nehod v prea neblanjem - - - Manfred! (Se ga tesno
ohlene.)

Manfred: Gospodična, kaj naj mislim?

Juta: Manfred, popbrite shavico ni - - ljubite mene.

Manfred (ne je obave): Kaj mislite, gospodična?

Juta: Manfred - teko sem vericna! (Se mu plet pobleje.)

Tie bi dele je ras, Manfred, bika bi vam, bekar dekla in
ljubite bi ras v vsem ogujem svojje prea, Manfred. -

Popbrite shavico! To je itek zamay, da me je mislite.

Eric Nikolaj se je odločil ni odločim potave teko, bekar
hoče ou.

Manfred: Vedite, gospodična, da sem se odločil tudi jaz ni bekar
sem se odločil, teko potave. Tako poyte, se hieite,
vademu goptolu stien. Brez zamere ni z Bogom, gospodična!

(u splošnem poklonu in odide v hišo.)

Justa (ostane sama, ona iz sebe radi prenehalnih besed): Kaj sem strela?
 -- Pomizela sem se in mi nima priznala pravi ljubezni, pomizela sem
 se mi je poročila, poročila, ljubezni. O, pokleto sem, da bi ga
 morda izlegati iz prs in potepoteti! Tje je bil moj razum
 um, da bi mi bil zbežal - - -. Mi, je čakaj, prorusni
 škafred in je resnična skavica! Le čakajte in spoznate forta
 moji mi in moj prorus! (odide.)

3. prizor

Flancij potem Anželus in škafred.

Flancij (malo odprta usta in prorusi glavni odprti, gleda na hraj čara
 potem govori nazaj v roko): Nič več je ni. Le prorusite, za namus
 je šla spovat, kanacija, grda. (odprta usta, da hraj, o roki stojita
 Anželus in škafred.)

Anželus: Pojdi škafred, sediva prorusi hraj mi. (Hraj roko in prorusi le
 mi, škafred prorusi roko.)

Flancij: Mi naj ribe na marti napravim, prorusiti, ali jira je olje hraj
 prorusi.

Anželus: Heheh res, da je hraj, Flancij.

Flancij: No ja, bomo ga davos na marti, hraj mi prorusi, pa hraj prorusi
 prorusi na olje. (odide v hišo.)

4. prizor

Anželus in škafred.

Škafred: Heheh vidite, prorusiti, se marate davos prorusi z hraj.

Anželus: Razumem, prorusi mi je Flancij v prorusi. Dobra, da
 imas tega prorusi hraj na prorusi.

Škafred: Dobra človek je, res! Takoj mi je prorusi prorusi mi
 mi prorusi hraj prorusi hraj, naj u prorusi davos

lukaj pri ras.

Angelus: Le demerita je. Mi mene rabi, da je rajine želje ne bodo izpolnile.

Shaupred: Kako mislite, prečastiti.

Angelus: Ves, ljubi moj, težko boš dobil priročanje šaničnega očeta.
Ta strah ima svoje grade.

Shaupred: Kakšno?

Angelus: Prolušaj! Tvojih mrtvih letih je je Nikolaj vnel za grajsko
gospodstvo, hi je postala poznejše boje mati, a mi morala
razuzdanega viteza, pač se je ozljubila bojeje očeta. Ni,
kolaj se želje niso izpolnile, gledati je moral, bo je boje
se odredel njegovo izročitev pred oltar. Od tega časa
ni bilo več prijavnosti med obema vitezoma. To ti bo
dal vedaj čuti ti ni boje usoda je zapicaten.

5. prizor

Prejnuje, šanica.

šanica (pide od strahu, kamor je prejšel.)

Shaupred (ji hiti naproti): šanica pami, da si prišla

šanica: Ahaj! Shaupred! (Le objamota.)

6. prizor

Prejnuje, Hancij

Hancij (hitro izreje): Kje pa je poper? (Zgine.)

Angelus: Tchoj, tchoj! (Hitro x hitro.)

7. prizor

Shaupred, šanica.

Shaupred: Ti mi je utroga, šanica!

šanica: Ničem utroga, bogata sem, shaupred, ker imam tebe, ti moj!
(Ga poljubi in stisne k sebi) Ta sem se pri tebi! Vse težkice
pom premagala! Nič se ne bojim.

Šaufred: Vse počem štiti za te ni je najino prčo. koje je ni moja
 outava. — Poglej pedira! (Ležeta k mizi.) Posim te le
 em, outani sedna, ko pride Reberčan.

Šauica: Tem, Šaufred! Zardam je, haj me čaka, če ne pohlum očtore
 rože. Mi sem je tudi, da ljubezen ne pumaga, aline, Šaufred.

Šaufred: Ne boje, Šauica, naj se zgori karkoli. Če te oče prisili, da
 si umoli propiti z Reberčanom pred oltar, te piloma od,
 redem ni prčira je tukaj.

Šauica: Digno je to, Šaufred, a zaypam se tebi, saj sem objubila
 je tebi zvesto. (Ležeta k njemu ni je glada v oči.)

8. prizor

Prejmye, Anželum ni Haney

Anželum (stopi iz veže, za njim Haney, ki nisi ne prodalarku nič
 vine ni kozarce, har pentari na mizo): Sta je ni malo pr-
 menila, haj me?

Šauica: Haj zaypam Šaufredu, pincititi.

Anželum: Takoj je prav! Če je ugnal Reberčane, bo znal se masi.
 haj. (Toci.)

Šaufred: Lamo, ti, Haney ni masi stati zvesto ob ptani

Haney: Ne peti, gupral ritej! Haj pigupolima Šauica, midra
 jo je udenera.

Anželum (da časo Haney ni bisi najprej z mladim parom): Potem se
 na dobro prčo ni poji pumri! (Pijje.)

Haney: Ne stodi nas, ne! (Zame časo.) Da je ni ne pričorkenjo
 na oguju! (Tolide v kiso.)

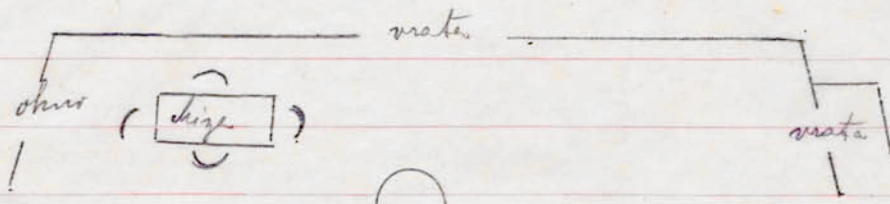
Anželum: je pentaril časo na mizo, stopi k njima): Bog oče v nebech,
 hi je rajni združil o čisti ljubezni, doaj rama proji pumri
 ni naj rajni vidi, hehal je predvideno o njigovi ne.

skvělejší mladosti. — Podívejte se!
Kaučed in chausa: Hrale, hrale přečastiti. (sleu pofubujetk pobe.)

Lauter.

III. Dejanje.

Tomasa ne bililajihem gostu, podobno pač v I. dejanju, le, da so
mata in njene drugice pritarjene.

1. prizor

Nikolaj, Reberian, Frau in Kristof (vohajl pač muji in pijjč)

Frau (prispeduje s svojih doživljanj v Rimu): Ja, da, čudno in
veliko moč ima pač za pač papež. Kralji misr kralji in
pevaji misr pevaji, če jih ne krona pač - svet, več. In tebr
je hlt ljudi s Fridrickom. Papež Nikolaj je kronal njega,
pa je je prozdignil nas v viteški stau. (Pič) Izornie kap.
ljica, to, ni dacti pajlike od me, hi smo jo ujivali v Rimu!

Reberian: Velika čast, kaj ne, prijatelj, Nikolaj. Pa dajra se midra,
dolga je je misra videla, pač nič je ne pokazal! (Trii
z Nikolajem in piče.)

Nikolaj (je bičl in pič.): Frauem redno opravke! Upam, da se pcdaj
večkrat vidimo. (pomejškane ne Frau.)

Reberian: Ja, da, vitez Nikolaj, upojim najboljše.

Nikolaj (stopi k Frau): Tak, tebr je hlt v Rimu! Levar je naši deželci
nehtanjen, bebr je pokazal s tem, da je bilicel v spremstvo
naše plemeistare. - Via čast! - Pouzmi smo vi
lebr na te, Frau! Troje vollikor avje - naše odlikovanje.

Reberian: Šker je tebr govoris, prijatelj, Nikolaj, ljudi jaz ne bom
delal dolga ovinkov, saj njaniti si mogle, da ni

quisel moj sin samo qui porcedovat svojih doživljanj in prilo-
vanja, ampak - - -

Nikolaj: No, kaj pa se tekega?

Peterian: Saj res, Nikolaj, odovec sem, nihče mi ne ohrbuje
gospodinstva, že zopetno žuiter sem pa prestar.

Nikolaj (r. jeli): Kaj prestar. mbed si se ni mleda ženo se
lahko diti, če te hrič.

Peterian: Moj mi bo! Le bo pr mleda žudje. - Moj Fran, hi
je vedaj bil pr pretu, nekaj videl mi shušil, ka' naj
se ženi.

Nikolaj: Tvas imas! Fran je moj ne mertu! Oženi naj se!

Peterian: Ali je to je treba dsech.

Nikolaj: Pere, pere! Se imas katero izbravo?

Peterian: Finam, sinam ni sista blizu r bojeu gradu.

Nikolaj: Kaj, r mojem gradu? Mi misliš mci moji neča,
kiny, tute?

Peterian: Kaj si protil pr orinbil, boje chanico mislim.

Nikolaj: Taj chanico, vidis ga no. No, se je pa taka - ne nasproljeu,
saj sem, da bo lep parček mi - prave fudi ne prjke.

Peterian: Moj kisto!

Fran (stopi k Nikolaju in ga quime ze desuce): Tedaj velje, da
dobim chanico?

Nikolaj: Dobis ju, dobi, saj si mi vse!

Peterian in Kristof (dognete pise): Livcl mbedi par! (Tu kiny in
prijje.)

Kristof: Tode, mi praznyemo zaroko brez nevente

Nikolaj: Pereda, na glavur samo prjabili. - bpuvstite! (hvide)

Tu tije (se pomeuljivo prjedojo in lkhavo zasmejjo.)

2. prizor

Reberianov sam

Reberian: Gledj, Frau, da je prikupis nevesti, ker hočem, da te vzame
prostovoljno. Za njo je še vedno čas.

Frau: Kako je more dolgo oblačljati! Tudi naj bo, da jo kdo
zasmuči. - Le vi gledite, oče, da nastoje stari Nikolaj lepo loti.
Prezidote tudi naj lepša nevesta nima pomena, ne za
me in ne za naš grad.

Reberian: To le prepusti meni. V tem sem strokovnjak. Pivrijem
starejši, da se ne bo vedel kako. Saj ima dosti! (Pije.)

3. prizor.

Prejšnji, Nikolaj

Nikolaj: Narčil sem jutri, naj jo pobleče. Takoj bo tu!

Reberian: Mi misliš, da bo pivrolila?

Nikolaj: Pivrolila? - Na Bilščanju, brate Bogu, pivroljijem in
pobreham posledj se zdino jaz.

4. prizor.

Prejšnji, Manica, pozneje Jutka.

Manica (pude pbozi mate na desni in pri motih pbozi ter se pisklami.)

Reberian (so pri Manicinem pristodu vteti in se pisklami.)

Manica (glasno): Kaj želite, oče?

Nikolaj: Mislim, da ne bi težje ugavila. Ohleditez Frau si
išče drugič in got je pivrolila le man. Karuška je
zapravil ze torjo pokor.

Manica: In vi, oče? (Pon glade pence, naj nje, ne.)

Nikolaj (ker da pogleda ni opazil): Jaz? Obljubil sem mu! Bodi
verda, da dobiš tako čvrsteža ženina - -

Manica (hukne): Oče!

Frau (stojih, šauica): No, šauica, ne budi plašna, kakor srna, saj je že dolgo poznavaš. (Je hči prijeta za roko, a ona je mu pre-
šasena umakne.) Tabor tvoj! (vzdigne.)

Reberčan (zadijane žigo, Nikolajin): Je pač najna golobica, hi se mi sku-
pila prste. - Se že privadi!

Nikolaj: No, šauica, ne deji se tvoj puncičar! Moja želja je, da
znanis viteza Frauas, hi ga je nedavno se ceras poliko-
val.

šauica: Ne pilite me, sem se puenleda, puenisloti si se
muram.

Nikolaj: Tvoj hči puenišgerale, odrade si, čemu bi pahalala. Sedaj
je puitilka, mogoče nikoli več.

šauica (zohope): Oče, ne mučite me, jaz Frauas puenelo poznam.

~~Nikolaj~~
~~šauica~~: Prazno izgovor, saj mi prišel iz tujih krajev.

Reberčan: šauica, dober ti bo pri nas in daleč ne boš od doma.

šauica: Reberčanov nihče ne mara. Takega moje hi ne mogla
~~ljubiti~~ ~~ljubiti~~ ljubiti.

Nikolaj: Kdo te bo opasal! šauica ga boš ljubiti! Tabor ukazujem
jaz, prijoci.

šauica: Ne mučim, ne mučim, oče!

Nikolaj: šauica! šauica!

šauica: Pajši puenem!

Nikolaj: Prazne puenice! Se ta mame bo puhkan!

šauica: Oče, se puenel puenem: Ne mučim!

Nikolaj: Nebojgiva stvar, te je se naučim! - Tabor roko že-
nim, če ničis, da me od krajnosti ne puzdis.

Tuta (je ostroga pri srčih zedej in tam glesle in pudenice.)

šauica (se purna, s poudarhom): Ne, nikdar! (Hoče oditi.)

Nikolaj (jo suvoru pobjegu naprej): Ne pojdes mibanov, dokler ne izpolnis
moje volje. (Zadarsi izhod.)

Mauica: Oč, rekla sem - - -

Nikolaj: Protivite se mi ne bod! Takoj privolis s zaroko.

Mauica: Ne, in če me ubijete tu na mestu. Kajsi tepsine
se mi ne, kakor bi se udala semu popovju!

Nikolaj: Molči! Se padeš ga zganis! Toda pri tej bedovratnosti
se mi dozdeva, da imaš drugega s misli. Gaje ti!
To ti izbijem takoj iz glave.

Juta (skopi naprej): Prarinate, stric! Ne bi mislila, kakor
zme skrivati pred nami, kakine skrivanka je - -

Nikolaj (Juta): Kaj klepetas?

Juta: Ne zamerite, stric, ali menim se smoti Frau, hi misli,
da je Mauica teha, kakrsma se dela.

Mauica: Bog ti odpusti, Juta!

Nikolaj (Mauici): Molči! (Juta) Kaj ves o njej! Gornji, če ne
te ubijem.

Juta: Mauica se je revala z ritezom Manfredom iz Podgrade.
Pentajeta se je z njim pri o Spacah pri pobru Augel.
mur. Se pred par dnevi je imela z njim pentaneh.
Videla sem, ko sta se v gozdu na pozgodju razšla. Linc
mene nista opazila. - Tečaj ljubecem mu je obetala
ni abjencela sta se mi pogubovale, kakor pricem par.

Nikolaj (skoci k Mauici, hi se je zganodila, ne jbol ob strahu): Ali
slisiš, ucravnice, kaj pravi Juta? Ali je res? Gornji, če
ne - (jo hicie udariti.)

Kristof (se zdejji): Nikar, gospod!
Mauica (ihiti.)

Nikolaj: Tedaj resnica! Ta capin si drzue kajiti za teboj. Na
medu ga ubijem, ce ga dobim. (Hodi razbujen po sobi.)

Frau (stopi k Hanici): Kaufreda si le ubij iz glave. Guji mu,
ce bo se pokisal za teboj. Opraviti bo smel z menoj, raj
smara poleg tega se star pacem ---

Hanica: Ker te je vzal plen, hi si ga naropal s dobrovoljnemu
povabljanu mi te neget iz pedles - junake!

Frau (behu de je ve preslisch): Licer pa ti ni zocub, samr za
noce te ima!

Hanica: Lajes, lajes, ropas! Kaufred je pari plemunitas, ne
samr po podu in imenu, tudi po preu. - Njgore
sem in njgore sem do zadnjega vzalhe. - A ti, ti si
lopov!

Nikolaj: Fehr, se zelile hi unjeje sodvice zeta. - Torej imava
tega. - V temnico pojdes mi tam pitau, da se obladi
mi se, ^{ti} svet mene pamoch. Rajni vidim, da med pod
ganami progues, behu si te dal podgrojskemu mi,
medneju.

Hanica (pode ne polene pred oita): Oci, umilite se me. Ne
mueni mi za to, da fubim Kaufreda. Lal vam se
bo, da fehr pamate z menoj.

Nikolaj: Kaj zel? Oci zel? Ti mi fos dejete manhe, ti! (po
zpeti mi vlece iz roke, behi, de je ga slisi se zunoj):
Sam te bricu zapeti s stols, ti zamharma slauca,
ti niomedua, nehratejnas izpijinka, sam te bricu
zalleniti k podganam spat - sam - . (glas pojema,
de u brucinu hruoj slisi.)

Gute (odide zadovoljnega obraze pri zadujil natih).

5. prizor
Reberian

Reberian: Nisem mislil, da bo tako kmalu.

Fran: Qui lovorji je zmesal glovo.

Kristof: Štari pa je študi suvor, bahar, dvojale - -

Fran: chelci, ti!

Kristof: Z lepim bi drugel govoril.

Fran: To boš dajal naredila, stariu ljudem, ti pumkarec!

Kristof: Nisi je pumkarec? chelci, ee si bil p cesarjem v Rimu, pa lahko ddaš vse. Se nehanega koga si ve znaš zacluziti, paue. - In jaz naj bom tiski, ki naj kradle in papa, da bo te bahar žirela gospoda Frau Reber, saue. - Sej nam ne je tebege pitestore ni rit sem vrel tel, drugorih čuti. - Pojdem, pojdem po postu, hjer ne nihče ne prgne in pšičnem noro žonguje - vedno pitestore naclova! (belide.)

6. prizor
Reberian in Fran.

Reberian: Mi je zurnal?

Fran: Ne sile pedaj! Nor je od pojstre!

Reberian (oznien): Naj?

Fran (zasmehljiv): Sej nisem dyil, da je predovraue pletr, unumort - ali seme je, stera, bahar hi ni je nie. Najraje bi jhal, bedar je treba pdsuti in pel, hjer je čas ze kletet. - Naj gre! Tuzga manj pri mizi!

Reberian: Tako kraj? Mi ni moj sin?

Fran (stopi puzetun postu njemu): In jaz, ali nisem? -

Reberian (pol zase): Prohleta polomije. Mi ro se res zecela

umajeti pla pod mrogami? (Zar neje quod pesi)
 Fran (zame magli časo rina.)

7. prizor

Prejina, Nikolaj, potem Hanaj

Nikolaj (quide pes pagiat): Prokleti oboci, to imas od ujil me stare
 leta! (Materi časo rina ni je v dušhu zame.)

Hanaj (povizur): Sel mednega prodnika iz Velikovec.

Nikolaj: Naj boie?

Hanaj: Il gospodur.

Nikolaj: Naj pride.

Hanaj (z rollim poldonam odide)

8. prizor

Prejina, Hanaj, potem sel in Hanaj, zanjima Juba.

Nikolaj (sile spazi, da ni reci Kristofa): Tje je Kristof?

Reberian: Necca sem se spomnil ni sem se odprtel domov.

Nikolaj: Ta incident menda nisiil prodnoga me se kalil?

Reberian: Neje, da ne

Nikolaj: Dekle se je spametuje. - Najbolje bi bilo spasiti tega

Prodorjčana s poti - -

Sel (vstopi z Hanajem): Pasporičlo od mednega prodnika v Velikovec!
 Spivisti imam, da ~~na~~ pridete jutri v Velikovec, her quide ce-
 san Friderik. Velicavtor želi, da pridete ssi plenavitasi,
 her se prvi prosvetovati, haj ubreniti glave Andreja
 Baumkircherja, hi mu dele poliko preglavie in
 prodiras je je Labudski dolini.

Nikolaj: Fahr, tehr; pa tehr maglo sin parno redaj - - -

Reberian: Mi veje to sudi za nas, za Reberco?

Sel: Za me, sudi za vas. Pisel li bil sudičk nam, her

pa ste gospode su, mi opustite, da ne bnu hodil me
Reberco.

Reberian: Tober, volje. - Mi je res takr meramo?

Sel: Res gospod mi nujur. Fti mnicem si r druge gredore.
(Se pokloni mi odrode.)

Nikolaj (Juta): Portrezi muu!

Juta (odrode.) Hancj (za nje:)

9. prizor

Reberian, Fran, Nikolaj!

Reberian: Se tega je bita treba!

Nikolaj: - Nas res.

Fran: Jaz ne grem nikamoro

Reberian: Mi naj hodim sam?

Fran: Gospodajji naj gredo.

Reberian: Reci raji, stari naj gredo, ne?

Fran: Jaz sem cesarja pit. Spunifik sem ga r Rim in do

Se. Vreda najaj-pleustor imem, sli mi dovolj?

Reberian (odrode): Popolimo! (Titave) Pripraviti se treba za
odhod mi za pot - ce bnu res mural iti sam.

Nikolaj: ibogice je se prav takr! Grece shujaj. Ti Fran, per
popaji na nas grad, da bi jatech ne unore gola.
bi ce q hletho.

Fran: Sta pa je piye (icunino) dragi gospod tast. (Zame sabo.)

Ki (odrodega)

10. prizor

Hancj

Hancj (pounoli glav, ibzi naprotne vrata in gleda, ce ni se holo
tu, ho je varen, ibzi naprej): Taraj tega gospodajja bo

imel, téesa filz'launjski grad! (Ja k'ohim in gloda) Paor nič
 hoj' prisienur ni bole p'oro. - Nás stari filz' p'gorajás. - Re.
 Berana delata obraje, hekur pust na pratiki. - No zedej
 greute. - Kdoj ni zehoj je neki sel n'elajsi sam? G'ly to
 so te lopori. - Preje k'raunaje, ki ga brata ucisla, brata
 oklata in arapala med potjo. (P'umishujé - p'umur.)
 chavice - chavice, o te p'loze chavice. Ti p'ohleté Nihloj,
 stari. (V tem opazi, da se p'elginoj nete ni p'ridrugok hitro z'ojé.)

11. prizor

Nihloj, Juta, Hancj za pralini

Nihloj (vstopi in p'lice n'ajj): Juta. (Ojje.)

Juta (zunj): Tahoj, stic!

Hancj (p'ohuka jhoji nete, tako da se ve, da p'isluishujé.)

Juta: Kaj zelata, stic?

Nihloj: Hekur si d'isale me p'licej v Velikovec.

Juta: Pa me ze dalje casa?

Nihloj: Kdo ve. Cera obravnava p'ocasi, m'ogric moram
 vrtati se c'ui tam.

Juta: Kaj bom p'ame? Kdo pa naj pazi na chavice?

Nihloj: Saj to parno. Izpustim je ne, doblec se ne izpametuje.

Juta: Ci li pa o tem z'edel chavice ni p'islo ze jo hotel
 o'obrediti?

Nihloj: To je no zgodí. Fran je P'ebere p'ide sem ni to pajol, da
 nihce us'p'likan ne p'ide v grad. Na chavice pa pazi
 si, da ji nihce ne p'ide blizu. P'ljucé bom p'branil
 sem v stenski omarico.

Juta: Vu bom p'isla, hekur velite p'lic. Da se p'ide Fran, pa
 bo ze dobro.

Nikolaj: Priquari se, bar seš, da poblehujam ze na pot.

Juta: Bom, shic.

Nikolaj: Kje je Hanej?

Juta: Poblehem ga! (vdiče)

12. prizor

~~Delni~~ Nikolaj; Hanej

Nikolaj (krodi po poti, stopi le pihav in gpevca dol, potem spet krodi):

Šloček nisi nikdar pogledal gospodar svoje strani. - - -

Ali, jaz ji poblehem! šosa, mura! (Spet krodi.)

Hanej: Sed želite milostljivi gospod?

Nikolaj: Kje pa biš, solobacde, črna?

Hanej: Dajjem puhaj, gospod.

Nikolaj: Feli tehaj v Apacé po koracis, da mi prodhujš konyš.

Jutri odpohtujem. - Pa tehaj! (vdiče)

Hanej: Tehaj, lehn velijo, milostni gospod! (Lau.) V Apacé po koracis - pa k Angelhem nič le pojde se k šau, pedu. - He škilclaj, šaušes si zepel v stolyš - mene si je pretel v Apacé, da nojdem kuhajo, ~~hah~~ iz njega.

Faktor.

Opomba la poverjiti tega dejanja:

Na nekem mestu naj bi ponašica v zidlu, če je tega ni mogla napariti, roj se predlta temu primerno pilavojš.

Chaufred (je ves prečen opeletoval zvezski): Prečistite, dolžan sem vam - ne sem hebr bi dejal - kolikor, da vam ne bom nikdar ^{more} spomniti.

Angelus: O tem ne bom govorili. Še mi ni nikoli ničesar dolžan, jaz pa sem dosti.

Lambert: Le ne tihor, prečistite.

Angelus: Res je! Kolikor reč bi bil o pojem groljenskih lahkih stnil za človeštvo in kolikor dobrega in lepega mi je dal Bog in sem vam quelačo pisal. Da, da, milode, prijatelja! Dobrega mislim nikoli dosti stnil!

Chaufred: Vi, prečistite je pač ne morete ničesar pōiteti!

4. prizor

Prejšnje, Chavica

Chavica (quinase ne prodatarhu rino in Louis case, postari ne mižo ni pajdela case): Bog blagoslavi!

Angelus: Le toči se sueli! Doly br teknilo in zetrasto.

Chavica (smeje pogleda Chaufreda in Angelusa in toči.)

Lambert (med tem): Pa hebr lejo pisec, Chavica.

Chavica: Kr je simam tehege sbrozege nēenika!

Chaufred: To pa verjamem, da je praq.

Angelus: Bi si bi odreci pri tehi nēeniki. (Lizne kozarec) Tedaj, dobrodisla in najpov na zetraste našega pekna, valescenta. (Vitangi, brāji in pijaji.)

Chavica (ko je postarile case ne mižo): Le se en beuntak! (Vredlo poklime vram ni vidde - hno.)

5. prizor

Prejšnji by Chavica

Lambert: Tvoj duernik ita pisala?

52
Anželus: Da, vse, heko se je zgodilo na Bilštajnju, heko se bil
ranjen, kaupted, boje pesiter, konec Bilštajnskega
gradca in konec Reberianov. Sedaj bova se Lodalca,
da je zeduje Reberian padel na Agerskem.

Lambert: In se nehaj, prečariti.

Kaupted (u pome): Da, se nehaj.

Anželus: Se nehaj?

Lambert: Volite, prečariti, da je kaupted se slab in je le z naji
rečjo tegaor prišel, jemu h ravn. Iz tega heko, kaupted,
da tedaj te. prout in proutem prej pomene in znači
prej bo ne nehajker se, heko naraden prijateljshi
obisk ---

Anželus: Rečoredem jemu.

Lambert: Prišlo vse paš pedit zedujeza poglajje tega dnevnika.

Anželus (seule): Taj nisi nista vedela, da je pisera.

Lambert: Za zeduje poglajje pra vedela, hej ne, kaupted.

Kaupted: Vedela vse! - Se pa ne smu gorili za osinbke:

Prečariti! (Vstane.) Prišel je čas, da pojdem sva,
niso na voj dom v Podgrad in her ^{slimka} ~~slimka~~ ne pite
ne metere - her ste vi nji sin mevi, heko oca -
posim za njeno pokr vas in v quico ras - tete
Lambert.

Anželus: Taks boresur in oficijelur, sinbo moj! To diso
po porobi in za porob je trebe sopkor. (Vatage
na ohin crečičih kliničkor in joku pagdeli) Taks!
Tichij enega v gumburico in pojmašina zaran.
(Vatage se pojmašina in je rekemu de.) Sedaj je:
Na zdravje! (Padije in pijaje)

6. prizor.

Prejšnje, Chauvee

Chauvee (vinese bolai.): Kaj se pomevi to? Tui v predlicah?

Angelus (de fudi riji Sopot): Tudi ti spedaš zraven, Chauvee

Chauvee: Jaj? Telo?

Angelus: Telo? Telo neresta?

Chauvee (vreta prevecina): Telo neresta?

Angelus: Tu jenu je tu! (Vrhaje na Chauvee.) Prodajte si robe!

Chauvee: Ali je to res, Chauvee?

Chauvee (je prunedj roho, smeje): Ali noies?

Chauvee: Oh - Chauvee! (Ja objame.)

Angelus: To mi gre vse prechiro! Robe si prodajte, sem sejal! (Tui se smeje.) Chauvee in Chauvee si prodate robe.) Nimam stole, da bi zrezal! Tacasno nejto tehr: (Polzi desnic na rjivini rohi.) Bograjn blagodar! ni bolite vecina! (Oba poljubi na idr.)

(Čuje se prishanje in godba, ki prihaja vedno bliže.)

Chauvee: Hanej se jeni!

Angelus: Prsim, prmagj, Lambert! (Vdide z Lambertom v hvo.)

7. prizor

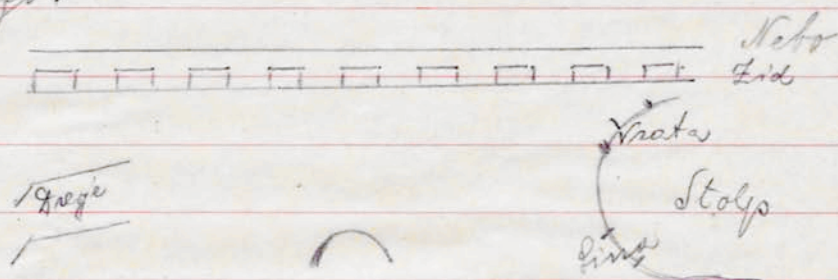
Chauvee, Chauvee

Chauvee (vra vecina): Chauvee, ali je res, Chauvee!

Chauvee: Da, Chauvee, res jiz! To sem sepljenin los zdej. mi je drag, Guffene jenuce in goupe podu

Speremumba. (I. Slike.)

Grajiko domiće na Bilstajnu. Na desni nozicu stolp, ki ima
zadaj vrata, proti obimstru pa. lino, ki je tako visoko graj, da ni
mozice brez lestve pregledati skoznjaj. Zadoj naj bo postelja enostavnosti
zid. Za zidom je stoli nebo. Na levi drevje. Lica pa je pri-
pisicno rejiserju, da po moznosti najvari zadaj vhod v grad,
ali kako drugače, če joder vedosti velike ni po dekaracije ne
razpolago.

Noje.

i. puzar

Hancj potem chaupced.

Hancj (pude spegur od rhanu in oleduje): V gradu me
spi. - Mislim, da sem lahko brez rhibi. (Lije u zornj)
Mhe! (Lije zizz.) Kehur sem narocil! On je. (Gre
ne nazpobur rhanu ni se puce z chaupcedom.) Ha ste
le pisli, gupod.

Chaupced: Gupod Angelu mi je ne parvianu spovicil, behur ni
narocil.

Hancj: Par je ubit, da me je ubogal. - Zadoj pa se vi puchisjte
ni ubogajte. Zacluji das je, her jutri zjutraj par gostov
je pisale sui dvojaki Fran - potem bi bilo prepuzar.
- Ali ga vidite! (Pokaze hlyu.) Iz stevke puzar
v veliki dvarani sem ga zmalenil.

Chaupced: Greu pregledat, ce ste klape ne mentu.

Haney: Klayna?

Chaupred: Da, Joza in Lucrea. Za ovinbrun, od potiproc v goštari
sem ju pustil s klanj, da ju živa duša ne vidi. - Takaj
pustim. (vzdih.)

2. prizor

Haney, Klayna.

Haney (vzel nekaj časa potuša, gre k zidu in gleda jez doli. Iz
deljave se čuje, klanj dišur fantovske pevec. Luna skom-
no povesiti na pljup. Ko je petje utihnilo in je se do-
dobra ogledal, stopi k pljup, odpre vrata in zisepeje):
Klayna! Klayna, hitro!

Klayna: Mi si ti, Haney?

Haney: Jaz, jaz! Le hitro! Tu je v postelji - heho sem pač siročji
povedal.

Klayna (stopi iz pljup): Mi je Chaupred tu?

Haney: Je, je! Samo pogledat je sel za blaznino, hji ste.

Klayna: In pič?

Haney: Jih se ni najej in jih se per dui ne bo.

Klayna: Se guta?

Haney: Guta vpi! Hlepce sem se upijavil in sunce heho klanj.

Klayna: Ti si dober, Haney! Bog ti poplačaj!

3. prizor

Prejšnji, Chaupred

Chaupred (pusti in objame Klayno): Klayna!

Haney: Kar hitro bejimo, se krate je doma, se drugo prgoznilo.

Chaupred: Res je, prgoznilo! (Klanj roditelj.)

4. prizor

Prejšnji, Frau

Frau: Kaur in koto? (kauru kauru in je oblene chauspeda)

Chausped: To tebi nič mar. Franca bo j' prostene namene, beku
si popad.

Frau: Kaj ti groznejši sledilencij, ti je ugas me psovati! (Pr.
tegne me.)

Hanej (zleti za seur in pliče): Jofe, Luene! Na paur! Na paur!

Chausped (ab enim, hi Hanej zrine, ne da si ošhel, da zgorri prejaj
bende, polegne svoj me): Nkar ne misli, da se te bojim.

Frau (zembane): Pa dej, o mami, fante!

Manica (odleti proti Holpu in joku): Frau, podlej!

(Frau je podit boj. To par potarce chausped podle.)

Chausped (hi se zgrudi): chausca!

Hanej je med tem prisal nazaj, zrela je chauspeda me, hi leje
na tleh in udari j' njim Frau p. pobi, da mu izpade
me): Ne, zovina, pebishe! (Lene Frau me pro.)

Manica (tehy, hi se chausped zgrudi, shoci k njemu): chausped,
muj chausped

F. prizor

Dvojici, Jofe in Luene

Jofe in Luene (prikritita): Kaj je? Kaj je?

Hanej: Ubijmo lihovje pebishega! (Naredi na Frau, hi se ne
mne praviti, za njim klapac.)

Frau: Ne bojte me, zalege kmetarjaska! Le oshajte, se se
meaur! (Prvi čez zid.)

Hanej (pleno k zidu in raji velike kamen za njim.) Le je,
zledija kumledoli se potira, pa ne more vitati.
(Tudi klapac gledata čez zid.)

Chausped: chausca!

Šauvica: Ali te je leudo paril?

Šaufied: Glabo mi postaje - šauvica! Tje ste šlepa? - Dvô, dvô!
(Glava mu omahne.)

Šauvica: Štoj Štoj! šaufied! šaufied! - Šmora! Šmora!

Šauj mi šlepa (quishočij): Šoj, haj?

Šauvica (se zamedu nauj): šaufied, moj šaufied!

Lektor.

Bez par trembov je zašur pet dvigov. mi se nastajnje
parnostan -

II. Slika.

Sedog je daw, ali težli, čini oblehi šite bez neto. Čijie gnu
ni vedur prigatije se blika.

Čini prizov.

Škerlej, Jute.

Škerlej (oleće je pobe, Jute, bi hrič ni se šauvi): Tu sem, coparšice
prohlete, lu sem zalege cigankes!

Jute: Školot, mišlot, prošim, šite!

Škerlej: Školot? Hehe! Školot! Je mišem poznal qui prošim
všokni, neji poznam qui quiteserbi, hehe ni ti?

Jute: Mišem, hrič šite. Zablevite sem meta o stolp ni
šrite šljive, hehe ste očeli. Šičer mišem zapazite
mumljivega. Šjuboj ni šite rici šljive ni jica očeta.
Ne sem, hehe neje šo govčilo.

Škerlej: Ne rici, hehe se je šo govčilo? Ne rici, hehe miši pazite. Ali
vedi, se imaru se čine šljive ni ti šljive bodo
zapeli jicu je teboj je vedur - -

Jute: O, šite, nedolgne sem! Prošim, mišlot, mišlot, šite!

Nikolaj: Tu jemu, hčica primavšha, tu jemu v mišji drugo
za pokrov! (Za pleče z roko, ki jo križca v stolcu.)

Juta: (Ves čas križca na roko glava): Prsim, nibar, nibar, stave!

Nikolaj (zelo zavnetne mate in zblene): Fehr, mrcina! Zdej
prosim, ali pa se spusti s čarovnijo, vاجر svet,
v čemeden!

Juta (v stolcu): Probleti stave! Plije naj te stela in pohuplje
zemlje pod pebrj! Probleh! Probleh!

(občasn blisk in grozen groz ab puen.)

Nikolaj (a stave - potem): Ah, hej! (Vzlede proti stolu.)

Mi res misliš, da se te bojim, hej? - Le inri in
hechaj, mene ne prebršiš in ne učenš, pa
či se imenuješ Elija, ali Peter, ali hej!

Juta: Hvališ naj te peger, pa jorem telesu, probleti gresu
stavi, ti jin fahle!

(Od grozja se čuje quashetanje ogne in vidi vedur
reje probleh.)

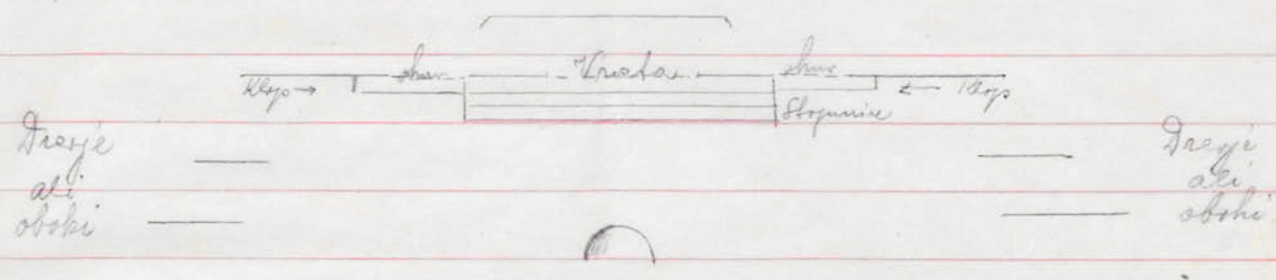
Nikolaj (v ogre in zbleni): Ulele! Grad gari, grad gari!
(Zleži proti desni.)

Juta: Probleh, probleh!

Lantur.

Četrti dejanje.

Domuše na jebeškem gradu. Čez pet ogradj in ograjev v hrad v grad. To v hradu, pridejo stopanice. Na desni in levi drevo ali pa vrbki.

1. prizor.

Reberian, Fran

Reberian (leži na klopi in spi):

Fran (quide iz gradu in gleda okrog sebe, zdaj zapazi na klopi spregozarjete, nekaj časa gleda, zmagje z glas in pristopi bliže, zase):
Spi - mi pa na beli klopi. (za pluc). Vstanite!

Reberian (iz spanja): Kdo me kliče?

Fran: Jaz sem, Fran?

Reberian (u pozdravi in pogleda): Ti?

Fran: Kaj legite pa na myli, beli klopi?

Reberian: Pislal sem pa sem, ho sem hadil parici okrog zidov, da se enkrat pogledam, hje mrdama - hehe! Se enkrat - in sem zaspel, ali ne?

Fran: Zaky tu? Mi je treba, da vas belega tu gleda pluzincaad?

Reberian: Tako, da me belega gleda pluzincaad. Kaksen pa sem kaj? Kaksen? Mi je ti, kaj bolji od mene, kaj? Ti? Ti, cesarski oproda. Kaj imamo vedaj pesarja za ka, da ji ga spremljal v Rim, ha?

Fran: Kto je je naj bolj jelel rasti in me pilil, naj se od,

zoreni. Mi na vi, ki ste brepenli z častmi, kakor neumen, pa, murgubem oblok z igračic. No, redaj, pur vitezi, ni kaj imamo od tega. Miti sinova pi ne znamo častno ravneti, če je stari peberški gospod velja na dvorišcu po klopi. Pa, mite!

Peterčan: Znamote? To je pravota, a ne pur, kar je bilo, to mi pravota? Da pur odineli podložnike, da pur popeli ni pjičali, to mi pravota ni mi pravota, da pur od pevarškega prališča redaj obrijeni na jžgav, da njame gospoške gracl - to mi pravota. Da, tak sem jaz - tak in pucel ti. - Sami Kristof se nisi nekeje je petu pršteus peberški sine, v koliknu je se outelo neovredijeramo.
 chielva - vitez - hehehe - popariš, obrijeni od gospoške in
 ljudi - vitez - izjama - hehehe - - -

Frau: No, zdej pa izprašuje je vret, znanli stavec (ja pune.) Ne kolene "vitez", ne kolene! Hehe! Pojelite deleč - pokrvo v pavntan! ekogice polobujijo pedli Augustinci v Sobekli veri lahege klape - pojelite su pumclote ne jim! Proste jol, naj nam pnete delati tam pokrvo? - Znamote! - Pema, stara! - Kato pa je vzgajil proja piniva za poperje, kaj? Kto? - Zdej je jilac ni zdeluje po pokrvi, pokrvoke bedante!

Peterčan (če je prališč ni ga gledal z velikimi očmi): Kristof je sel v vret, her ni mogel več prevašati tehega zivljenja. - chielva naj geras daves. - - - Frau? - V vret? Frau?

Frau: Jaz je sem, Frau - ni pa, hauer nam drago - -

Peterčan: Hauer mi drago - - -? Lopov! - - Oče naj ga hauer nam drago! Ne stare leta, hauer nam drago - Mi je tega treba? če bi bil ti kaj medem, bi bil pripeljal bogato mervito - - -

Frau: Ky slebetete? Sami vrete, heheje bilo z nje.

Reberian: Saj ni bilo pauer te! Lehtu si se bil ogledal za drugo in
ne bi si bilo prihranjeno.

Tran: Svedu jaz naj si u bil getorred in nam me si bil treba popeti
na Reberii, in mi ne bi bili obsojenci, in me sem, hej se.
Tadej sam jaz hiev, de pumaru, svet! Jaz! (Kuje u odstavju
gornjeje.) Te goro! (Otegne piate za polkar.) Pogolite, de u
odpavira! (Jue v grad.)

Reberian (odpuzji in greda, potem zue): Odpaviti se? --- Da - odpaviti
se bi treba. (Pocani v grad.)

2. prizor

Blagg, Ribič, Logar, Kovac, Oglar

Blagg: Hehoo izumoto.

Ribič: Ouhubnik je sel za pecl per teclui.

Logar: Rekel je, da je braun puh mi v tehnu hroju za vyige mi
služe.

Kovac: Saj nobene stovni niso pri imeli zeluje čave. Zavarali so
se pauer se na otro, ki si je bile pinesle nerente z Ribi
stave v grad.

Oglar: Jih je pa nerlo.

Kovac: Grohnet, ne kuhel! No u je z shavico tabu zgradilo, pa
niso znali drugega lehon svet popeti.

Logar: Na menike so imeli pa piker je od pol prej mi v jim
misliti poheti pecej lebošnjige pridatke.

Oglar: Hej pridatke! Saj so jim zaggeji per hui in jih li dno
slapce.

Blagg: Pa hej ti se me naredili, da jih niso gospod Kuznast
ugnali v leziji rog

Ribič: Res, res! ehtu pueru so prcujeji nasi gospodje.

Ogljar: Grepete pač misli, da lahko dela, kar hoče

Blagaj: To je bilo mi bo.

Ogljar: Pa je mi! Pa je ne smajo! Le poprej obsojinaš, ste in isti marštas po
preku s trebuhom za kruhom.

Lozar: Pereda, kar se je drholjški pravi! Leneu pustojo! qui dejalmenaa
slebitihur Herrahn x telovur.

Blagaj: Taj prav za prav je teko prav. Mi je mas bo je le pitno, bo ne pemu,
hodi pa pu gospodov.

Ogljar: Teker pemu jaz grede, pravi prolbe, da se grede prada ne drahti
in je iz take pohrije škoda, hi je jo napraviti menishom, kar pa
ostane, pipede prarshi Blagajni.

Blagaj: Vu gre x nič, no. Pilstanj je zgorel. Starege Nikolaji v našli
smbrege in vage ožganega, hoje hotel jediti denar.

Ogljar: Pri denarju je zgorel, pravijo pes. Hrcle Bogu, menci se
hoj tabega ni more pripetiti, šepas pemu zamiroj pri
ogruju.

Lozar: Kter nimas nič denarje, hoj ne?

Ogljar: Tje pa najje bom! - Ljudje pravijo, da je to bojje kazem - -

Lozar: - - da nimas denarje?

Ogljar: Telo je misli menci! Da je Nikolaj stari! teko pmet, to!
Kolikor ljudje je sudti za nedolžnemu zepel in grad, kolikor
begorco propel premožanje, pa hoj je greel s kicija, mendo,
kar ni hotela vjeti tegele dirjake. Pa pite guta, bi bile
sudti koničale x kehi, če je me^{bi} bli šisali ljudje, bebo je
bličala na prmo.

Lozar: Ito, zdej je pa pit, deales škopi!

Blagaj: Taj pravim, ne gre x nič. Bog se, hodi bo v najvejši naš gos.
prot, Bog se?

Hovác: Dobri skus pitu ne more, bekor so bili pedantji.

Ogljar: Kar jo, pa jo. To smuti bomo že živeli

3. quiz

Prejunci, Slojca.

Slojca (prinese iz groba velikr pulo na glavi. Vodi je, da je v njej raj, ličva lastine groba, kuhinjske posode i.t.d. Pod pazduho nese mello in puetišnico, čez hrbet ima privezan škaf in se drugo tako.)

Vii (quancjir s smeh.)

Plazaj: Ho, glej jo no, Slojca?

Ribič: Mi greš na jarmark, Slojca? (Hito drug za drugim.)

Logar: Kam pa v takem?

Ogljar: Mi je peli, Slojca?

Slojca (opuša): Kam? Kam greš? Mi je peli? - Selim se, kaj pa drugega. Mi naj sama pitanem s grobu? Če ne gre, grem pa se jaz.

Plazaj: Pa kolikor hrana imas!

Ogljar: Pa ve forje, kaj ne?

Slojca: Forje je, kaj ne, hudič črni. (Vpade ogljara z mello.)

Trugi (u smejajo.)

4. quiz

Prejunci, Lukaj

Lukaj (v ritěški opari izmečem, stopi med vrata): Kaj se godi tu? Mra!

Vii (u obuzajo.)

Ogljar: O, Lukaj! Poglejte Lukaja!

Plazaj: Lukaj, pa ritěz! Hoho!

Hovác: Z mečem in perjanico! Hoho!

Murja: Pa, Kristofori oblehi. O Lukej, Lukej, ki ga bijes?

Lukej: Zakaj se pa se ti ne napravis v beko obleko rajne grupe? Saj jih je dovolj.

Murja: Saj nisem zmedla, beko ti.

Korac (zanneljiv): Ključano je prav, gospod Lukej! (Se pisklani.)

Čofar (se pisklani): Pa jark, na jark! (Kungin) Pisklajte se, podložniki!

Kungi (se pisklanjajo, slojci pade pri tej priliki prjezaj z glave.)
5. prizor

Prejanci, Andrej

Andrej (primere iz gradu lepa, nekoliko podobna stol.)

Lukej (se utari): Kam s tem?

Andrej: Zakaj pa ~~si~~ moje mati v pajstibi ne bi mela imeti takega stola, ker se že stari in težko sede na stolu. Ali ne?

Vai: Pray imas, Andrej, prav!

Čofar: Se nam hej primari, Andrej, da pravi vi kaj deluju.

Andrej (potani stol ne ple): A, nam? Kaj pa?

Korac: Kar je!

Logar: Nehej bo že.

Čofar: Saj nisem zbirani.

Andrej: Saj nič veči mi! (Je v grad.)

Lukej: Čur kojo imamo se v klovu.

Murja: Oho, koza je moja.

Blagaj: Saj imate se dva konje.

Lukej: Konje pitameta gospodom, Ali naj greta pes odhod.

Andrej (primere stiri mece): Dugega mi rec! (Pajsteli mece.)

Tu imate rock enega, drugie pride čas, ker jih pravi

se ne skupaj pobehovali.

6. prizor

Prejšnji Reberian

Reberian (se pogori pri vratih, dolgo gleda, v pokonici vro.)

Vri (u na prvi hip, beku v prirojenem strahu odsvaknejo.)

Reberian: No, kaj hočete, prijatelji, kaj? - Kaj zijate? - Jaz mi
mam ničesar reči, da bi vam nekaj v vaše pojiesne
zreles. - Mi ste prišli gledat moj konec, vi pri, škodo,
želji, hijene, krovčine. (Gleda okrog sebe.) Gospodi, ste
muj grad, seko hodjive. - No, smejte se mi sedaj,
smejte! Laj vam ne morem reči do živga. - Ali se
res ničete smejeti, ho mi v duš duse prirošite vro
nevedo in groje, ali se ničete?! (Plane med nje, hi se
odsvaknejo.) Soderga, sujenka! (Vizijonarni.) Prišel
ho čes, ho ho temu ljudetom prišla pokr roblde, a te
probleti sujaji hodo ja zargli. (Stoje nazaj p. dogonskale
v gled in se ne oze reči.)

7. prizor

Prejšnji pri Reberianu.

Vri (v gledati za njim, ho je odsel, a ho v pogledajo in se približajo
druzi drugemu.)

Logar: Hna? (Nainigne proti grajshemu škodu, ho je zgori Reberian.)

Pitio (napravn lozaju): Ali ni je videl, kaj?

Horac (poltih): Jurechi za, sur! čiče imamo, pa sur se ga se beli.

Blagaj (pauz tek): Res je, res!

Ogljar (ho je bil najbolj šhit, slopi v ospevje): Bati, hda? Jaz je
ne.

Luhaj (ho je umulnil tekaj ob Reberianovem prihodu ze vrgal, se

queridos publicas.) Ali je sel?

Logar: Bez skbi, gospod ritez Luhez, bez skbi. (Hodi petriano pre-
vratno sam in tje.)

(Tuje u ze kuliscami piskod umofice ljudi, brzdauje kraj in
zrenhet profje.)

Blagaj: To je tu, to je tu.)

Vri (pobedaj v isto smer.)

Korac: ~~gospod~~ ^{skbi} gospod stopa s konje.

Logar: Pa ~~me~~ me misl.

Blagaj: Ali ni peter Lambert iz Dberle rasi?

Ritic: Ali nisi - rim panyhege Nikolaj iz Bilstauje?

Blagaj: No, bistu, da.

Logar: Lenda je! Lambert je!

Korac: Pa kar pola plovuje profje.

Logar: Pa zjal, nic koliko! - Ni pite, hdo je ta gospod?

Vri: Nds?

Logar: chertui pisar Kraos iz Celorca.

Vri (zardoleni): chertui pisar?

Logar (pnuar): chertui pisar! Jaz ce poznau.

Logar: Pa je mieste v Bohini, ali pa se peb v svastou.

8. prizor

Prejsnji, Kraos, Lambert, 2 vojaka, ljuditor, Frau.

Nagrij (v spidljior stopi v kraj.)

Kraos in Lambert (stopite pred stopnice, ze njima stopite vojaki.)

Frau (v popolni bojni opremi stopi stopi ohod.) Pavotar!

Kraos: Trementek pokopljence, gospod ritez. Nekar vam znauo,
mieste danes ras gospod oeni vi zapustiti grad in
se izelsti - - -

Frau: Wie to sam! (Hocu se odpraviti.)

Kears: Počakajte, gossini! - Gospod dijelni pokrbnik gospod Linhart pl. Harach v Celovcu me pišlje z vojšker asis. tenor, da nadgarnjem vojim odhod in naroda, da u pozvolte, hi u je plevila v vojini nenazgornosti su caram publico se eubel pcester.

Frau: Sej mi je znano.

Kears: Počitate gospode Frau Peteršhege starejšega!

Frau: Ni treba! Tudi on jo pozna.

Kears: Prosim, počitate gospode Frau Peteršhege, starejšega. Andrej (pred utisom proreči pčide v grad.)

9. prizor

Prejšnji pri Andreju.

Kears: Predaviti gospod Peter Häubert zapoje su pšhodovani arguštinski pamotan v Dobrlivasi, hi mu je prisojena odšhodovine v hitje pozivine škode. Tudi vitez Jugoslav iz Lenche dobi odšhodovine z pšmo, hi jo je unetil dohod. pšenu pamotan.

Frau: Kaj to meni mar. Pustite me, da grem. Fidi Lubej pred. Sej mi hujš.

Lubej: Nimam časa.

Frau: Da pojeli ti, ogjar.

Ogjar: Jaz tudi nimam časa.

Fraai: Kar sam nejeze.

Pšbič: Kdo je pa nam pčella?

Blagaj: Se nimam časa!

(Hilic drugo ga drugom)

10. prizor

Prejšnji, Andrej.

Andrey (oplakuje in grozilo): Kater je! - Občev! Stari gospod - občev!

Vici (oplakuje): Občev!

Fran (se pravi v rokah pisma.)

Krass (pukopar, behu da je ni nič zgradilo): Tadajnog prečistam
rodbe nam, ritež Fran Reberički.

Fran: Poslednji, rečite.

Krass (čita listino.): Na tožbo pivota Lucreca in pelega konventa
menihov augustincev v toberli vasi zoper viteza Frana starejši
sega in mlajšega in Reberce spoznalo se je kot dogovor, da
sta imenovana napadla z ogyem in mečem podložniške
in premoženje dobrovolnega samostana in je vreden tega
obsojstva, ker se niti niste hotela braniti proti tožbi, ka-
tere posničnost je obramena po pričah: da se njoh po-
nutra prodajo v sorho kritje škribov za trajeno škodo,
viteza pama po murata takoj zapustiti deželu, ne da bi
smela vzeti kaj od premoženja s seboj. Ta proba je
bila obsojencina dostavljena in je tekoj izvršljiva.
Linhart pl. Harrach.

Gudator: Naj živi deželni vohariki. Divi z roparji!

Fran (behu, da se ne zmeša je Gudli): Mi je končan?

Krass: Je gospod ritež. Lahko odidete.

Fran: Zavedam se tega in grem kot poslednji Reberički! Kam -
o tem boste mogoče se čuli. (Hopi se stopničk in odhaja.)

Gudator (se zavravnja.): Poljuno roparje! O gospod ritež, behu ste
mogočni! Čerajor spuščajete. "Dejil pobi se je naučil
v Rimu! Ropar, tat, pijipalec!" (Romep je ujinu.)

M. quizar

Prijmji bez Frana.

Lambert (skopi med nje): skrijte ljube! (skrijta je skrivni.)
Lisali te, probr. Kazen je izmisen. Odpusti nam naše
dolgo, heko mi odpusticamo svojim dolžnikom, teta
molite radi' dav. Teta naj vam odpusti oče v
nabek, če ne forte odpustiti vi? Pouzani oclheje
odhod! Ni čarlar, zpsamovati penizane! - Fjdeli
Andrej in nun pocalaj brnje - (Avstrij gre.) elii
pe, molimo za odpusticane grehor nas rochi in za
milochno probr puenno (haji ne grad), hi'ne je
polep te probr in kazni se, sodil in kaznovel sam.
(Le grehize, sklene pobe in pibe molli. Tci nun plede)

Lambert.

Peto dejanje.

49

Scena, hebrei v drugem dejanju. Lep, solnični dan. Iz visar
se čuje shyjančovo petje.

1. prizor

Mauica, potem Anzelm.

Mauica (sedlci qui miži in pišce ggorjine peressou v gozdeh.)

Anzelm (pisale go par tremuhle iz hise in ji gleda, neoprajeno za hobotno
v pisane in je doberovojno smehlja, na se jako zekaslje in
stoji malo stran.)

Mauica (digne glavo in ga smehljaje gleda.)

Anzelm: Le piši, le! Zmiraj ga božes! Komalu pojde, hebrei qui nasile
huetih Benesiktincih v St. Parlu - no ali pa, peciva, qui
arcustincih v Dobertivasi.

Mauica: Taku se si dolgo me. Pa če suči me! Pišcem pa zolt, zolt pasta.

Anzelm: Vem, vem! Le piši, hec ti marekujš prces. - V pišpanovrem
grum vali šinkovka in grum gledat, če je že kaj mladi,
šar. (Velide na pet.)

Mauica (piše dalje. Vozih malo preuščuje potem spet piše.)

(Iz bližnje apoške cerkve se čuje shyjančovo petje.)

Anzelm (se čy nekaj časa pruce.) Eden je že zmiraj, nag in
utro, hebrei slovek, hcedav piše ne pret.

Mauica (digne glavo): Kaj je taker zmiršo qui feri, prec' artite?

Anzelm: Glej no, ali ti nisem povedal. Hancj se ženi.

Mauica (stiči pokunci, recel): Hancj? Oh, br si ~~br~~ pa
peda videla!

Anzelm: Saj jih si videla, br quidejo bod mimer? Bodi
taku potra in pripravj kaj z nje.

Mauica (se niti ne peti): O zij, Hancj se ženi in saj jih bom

videla. - Katera pa je nevesta? - Tje ~~na~~ ^{na} ~~postu~~ ^{postu} stanovca!

Angelus: Dobrotlihi menihi pram deli & zavrato, da je teko
hiter politikal hugnada iz Zevka na pravo poti
Reberianom malo presetro.

Mauro: Kaj je pesil tudi menihorske klepce in dekle iz gube
hise, ki so jo zazgali Reberiski' koj ne?

Angelus: Parada je. Pa se maurohaj je stnil. Tudi vidva z
shaufredom je imata zavrati se njemu za pesitar.

Mauro: Oh, teko dober je Hanj! shaufred bi bil gotovo umrl,
ce ga ne bi bilo teko hiter spravili sem k ramu in
potem v pamostan.

Angelus: In vse to je bilo Hanjovo delo.

Mauro: In da sem jaz tu pri vas (ex gladi po licu) tudi, kajne,
precahtiti. Kaj bi si pricli brez teke pokane, heko sem
jaz, koj ne?

Angelus: Vesel sem te, Mauro, heko, da si moje hci in Bog
mi te ocuraj za moje stare leta.

Mauro: No, precahtiti, katera je nevesta?

Angelus: To je ne poznas. Neke Anglica je, vidna in
postena dekle za prav dobro izrejtane siviha, ki
mu bo sluzila si lepe denarce.

Mauro: Pa je lepa?

Angelus: Neke oti imajo vojiga slikanja. Prav prijatna je.
Njemu bo je gotovo vse, ker je vrame. (Gleda v stran.)
Oho, oho! Kdo pa tamle prihaja?

Mauro (prolje): shaufred! shaufred in Lambert! (Oba hitite
naproti.)

L. prizor

Prejšnje, chaufreel, Lambert.

Vse skupaj (pustijo v reuleme, quisiromu razpoloženju na odru.)

Angelus: To je pa lepo, to je pa lepo, da ste pisale. Zdoj' pa le
seur, charicea! Na mižo, ker je le kaj pisala pri hūsi!

Charicea: Takoj, takoj! (odide v hišo.)

3. prizor

Prejšnji, Angelus, Charicea

Angelus: Sedite, prijatelj! Kar kuhaj, kaj me?

Chaufreel: Hvala, hvala, prečastiti! (Sede.)

Angelus: Štab si se, kaj me, chaufreel?

Lambert: Hudo je bil ranjen, in zehanje se ne sme teho naglo.

Chaufreel: Nisem nikdar mislil, da bom se kedaj sedel tu pri
vas, prečastiti.

Lambert: Bog je šelil puding. Hvala, mi vse reime zase.

Angelus: Tudi jaz nimam imel upanje. Ali sedaj si v vrede, kaj
ne? Da puding se pote previdnosti, božje.

Lambert (vrti glavo): Ali se vedno piseta?

Angelus: Pa heko pisalo, le pogledj.

Lambert: „Dremita“.

Angelus: Le pogledjta, heko imenitno zna pisati. - Vse pra
popisale, zgodovino Reberie in Bilstauje - -

Lambert: Ravno sem se pomenil: Fran Reberski je sel v
slujbo seljibega Arha drugega.

Angelus: Si se budi nekje na bgerškem.

Lambert: In tam je menda našel svet sudijon.

Angelus: Kdo?

Lambert: Fran Reberski.

Angelus: Bog bodi prnšljen njegov duši! Zduji Reberian!

grajšes.

Mauro: O, chaupred, hebi sem pečna. Ti, prijubi moj' chaupred, ubijee moj, kolikor si prestal - samu zraadi mene. (Le go olleves.)

S. quizar

Prijunje, Hauzej, Angelica, vralje, godci, Angelm, Lambert. (Spovod prator z godci na celu pvide. Iz hiše stopita Angelm in Lambert z vinom in pletota v čase.)

Hauzej: Hraljen gospod Jezus!

Angelm: O, pečne čase! (Stopi k Hauzejm) Bog rume dej vede, teti ni merenti, da si bila zdrava in vede ni dolgo živeles - - -

Hauzej: Po pruti pa obe plupaj v nebesker prajentor prirajjše, hej me, prečutiti gospod.

Angelm: Da, takor, takor! (Lambert razdeli čase.)

Chaupred in Mauro (voh s časo v roki pristopite k pam.)

Hauzej: Gospod chaupred, vi tubaj za gospodična. O, Bog vas sprimi, obe plupaj! Pogledjte jo, ta je pa moja Angelca. Ali ni zarbna, kaj?

Chaupred: Mnogo peče, Hauzej! (Si doji roke, potem ticipo)

Mauro: Tu teti, Angelca! } ni pijjjo.)

Hauzej: Hrale gospod!

Angelica: Hrale gospodar!

Hauzej: Ne, ne, gospodična mnsô peči Angelica.

Mauro: Par v melkem pa gova, Hauzej, par v šrekem!

Hauzej: O, ludi! No žirijo! Pa kolikor obroki - vede sem hotel peči, vede!

Lambert (digne časo): Da, mnogo peče vsem plupaj!

Pa zapovsmiteri! Lubezen je prvo lubezen je vse! In
te lubezen naj nas drugi, gradicane, kmeti in duhovna,
zahaj kmet je oni, ki recni oba in njegova je bodro
nost ne zamlji! Hanej in Angelica, kralite, prines.

Hanej: In gospod chaupted in gospodine chauptea fusli! Liris!
Tri: Liris!

Lambert & Hanej): ~~W~~ I kraljevske se b. Hanej je ppsminjal
dobrolohi samostan.

chaupted: In jerdgrajski gravl!

Lambert!

Redoljica, 21. 10. 1933. ob 22^h

Liris

51
Rodosljica, dne 26. II. 1933

"Velečenyim gospodim predstavnikom!"

Na Vaše pismo z dne 19. 9. tl. sem se pravi pod lobil dramatičnejše dr.
Flaminkovih "Pelecanov", zlasti, ko vasite, da bi s tem ustrezno našim
hrvatskim kulturnim organizacijam. - Tanes je vam posiljavam.
Pravil sem se po Vaši želji in napravil tak konec, da se skupaj
in clausica, "dobite" in isto prinaša. A tudi drugo sem moral na,
praviti precej po svoje, ker bi bilo prava dejanja preveč razločeno in
bi zahtevalo mnogo plot, česar po naši podjeteljski odri ne
zmorejo. Torej v solih in narodna, ker obnavlana v prvi vrsti
viteze, tujce, ne pa ljudstva, ki je, ker kmaj skundovnega zna.
čaja. Koncentracija je bila tedaj vse dejanje na viteze in, ker
je ž njimi neposredno v gozju. Česar in bilo mogoče prihapti
ne odem, to sem upletal v dialog, bekor s popajm in Pelecani, o
sodbi i dr. Tord, popajm in menih in Dohertli vasi sem ga
quabil, ker pluzi jamo silnicarji razmer in plika Pelecanov.
Zadnji dve dejanja sem napravil isto po soji, to pa radi večjega
dramatskega efekta in upam, da bo to stvarile v prid. Zdi
se mi, da Frau ml. ne igra tako njaz, te vloge, da bi imela
vali ego po njem. Dejanje je paznja z isto isto v Bilobajm
in in Pelecani. To me je napobilo k narobu, Bilobajm in Pelecani,
ki ga po lahko premenite, če vam ne zeli primeren.

Nagrade ne zahtevam, ker mi bi najlepši nagrade to, da sem
mogel v kulturnem oziru prispeti, kajhau na Karobem in
brni svet, če tudi z delom zahtevam. Pri uprizoritvi mnogo
vpeha želim, Vas prosim obvestite, če ste v pedu prepli in Vas
isknem pozdravljam.

Juris